

Streda 27. septembra 2017

Piesne: ES č. 461, 453

Text: Kaz 4, 4 – 12

„Dvaja sa majú lepšie ako jeden, lebo majú odmenu za svoju námahu. Lebo ak padnú, jeden zdvihne svojho druhu, beda však samotnému, ak padne! Nemá druhého, čo by ho pozdvihol.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Človek vo svojom vnútri túži po tom, aby jeho život bol naplnený správnymi hodnotami. Každý, kto má zmysel pre etické cítenie, považuje za samozrejmé, že ku kvalitnej náplni života patrí práca a s ňou neoddeliteľne súvisí aj námaha. Kto zodpovedne pristupuje k svojej práci, túži aj za úspechom, ktorý je ovocím námahy. Preto zarážajúco pôsobí slovo Kazateľa: *„Aj to je márnosť a honba za vetrom.“* A predsa v určitých situáciách je toto konštatovanie opodstatnené, a to vtedy, keď práca a námaha pôsobia narušenie vzťahov. Stane sa to vtedy, keď úspech z práce vyvolá žiarlivosť. Preto si treba dať pozor, aby sme svojou snahou nesledovali cieľ prevýšiť iných, vyniknúť nad ostatnými, aby sa pri nás nestalo skutočnosťou slovo z nášho textu, že *„... úspech z práce budí žiarlivosť“*. Ľudská námaha sa stáva honbou za vetrom vždy tam, kde ju postavíme nad vzťahy, predovšetkým v rodine. Súčasná doba kladie na ľudí veľké nároky zvlášť na určitých pracovných pozíciách. Mnohí ľudia prestanú mať čas na manželku, manžela, deti... Koľko manželstiev sa rozsypalo len preto, že jeden z manželov bol príliš zaneprázdnený a šiel iba za svojím úspechom, alebo preto, že musel odísť do zahraničia. Je to príliš zložitá problematika, ale ak snahy v práci sú postavené nad vzťahmi, potom je to *„márnosť a honba za vetrom“*. Ved' čo nám pomôže úspech, ak stratíme lásku najbližších?! Preto je potrebné sa pýtať, či naše životné snahy, naša námaha alebo túžba po úspechu nie sú na úkor vzťahu s Pánom Bohom a s tými našimi blízkymi, ktorých nám On dal do našej blízkosti. Kto sa vloží len do svojej práce, kto sa len ňou dáva pohlcovať, postupne sa stáva osamelým, pretože sa vzdiali od Pána Boha, ale aj od ľudí, a to práve od tých najbližších. Božou vôľou je, aby ľudia vzájomne komunikovali, pomáhali si, podopierali sa v životných situáciách, a preto vo svojich životných hodnotách máme dávať správne miesto vzťahom. Máme si dávať pozor, aby nás iné povinnosti nepohltili natoľko, že prestaneme mať záujem o ľudí okolo seba. I keď k správneému životu patrí aj práca s námahou i úspechom, dávajme pozor, aby sa to nestalo *„márnosťou a honbou za vetrom“*, aby sme kvôli tomu nestratili niečo, čo má cenu vo vyšších dimenziách nášho života. Amen.

Modlitba:

Drahý náš Pane Bože, ktorý si všetko stvoril a dal si nám dar života. Postavil si nás do tohto sveta a daroval si nám mnohé možnosti a príležitosti. Prosíme, pomáhaj nám v našich prácach a námahách, aby sme v živote robili to, čo je správne a čo Ty od nás chceš. Sám nám dávaj poznávať naše miesto vo svete, ale aj naše úlohy. Zdržuj nás vo svojej blízkosti, aby sme nikdy nezabúdali na Teba a nestrácali správne vzťahy s ľuďmi, ktorých si nám v živote postavil do cesty. Daj, aby sme vedeli spolunažívať a vzájomne cítiť. Prosíme o pravú lásku. Ved' Ty si Láska a Tvoja láska je najvyššia hodnota, ktorá zostane aj vtedy, keď všetko pomíne. Prosíme, aby sme boli ponorení v láske, ktorá nikdy neprestane. Amen.

Mgr. Kornélia Moncol'ová, zborová farárka v CZ ECAV Uhorské